PLESOVÝ PROGRAM

KRÁLOVSKÝ PLES 2020

Královský ples zajišťuje společnost
Profesmedia s.r.o.

Specialista marketingové a PR komunikace

www.profesmedia.cz

PROFESMEDIA

Vážení návštěvníci,

dovolte mi, abych Vás již pošesté přivítal jménem pořádající agentury Profesmedia s.r.o. na dalším ročníku Královského plesu.

Každý rok se zamýšlíme nad tím, co Vás, návštěvníky, může nejvíce nadchnout. A vězte, že každý rok je to těžší a těžší. Kéž by existovala bezedná studna na nové nápady. Hned bychom si jí pořídili.

Letos jsme se poprvé odhodlali k obměně programové části. Do harmonogramu večera jsme zařadili stálici české hudební scény – Petra Koláře se svojí kapelou. Pevně věřím, že si jeho koncert užijete a o zábavu bude postaráno!

Těší nás pochopitelně i to, že na plese vídáme stejné tváře, jako v předchozích ročnících. Jsme rádi, že si každý rok nacházíte cestu do Kongresového centra Aldis a Královský ples Vás i nadále baví. Věřím, že takových návštěv bude v nadcházejících letech ještě mnoho.

Ještě jednou Vás tu srdečně vítám a doufám, že si tento večer náležitě užijete!

Mgr. Sanny Muharem
jednatel Profesmedia s.r.o.

VELKÝ SÁL

20:00	SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ
20:15	PŘEDTANČENÍ – TAK DANCE KROK
20:25	TANEČNÍ ZÁBAVA
21:15	MÓDNÍ PŘEHLÍDKA DANIELA MODELS
21:40	TANEČNÍ ZÁBAVA
22:30	ZÁBAVNÁ TALKSHOW
22:45	TANEČNÍ ZÁBAVA
23:00	KONCERT PETRA KOLÁŘE S KAPELOU
00:00	PŮLNOČNÍ PŘEKVAPENÍ
00:25	TANEČNÍ ZÁBAVA
02:00	KONEC KRÁLOVSKÉHO PLESU

MALÝ SÁL

21:00	ZAHÁJENÍ PROGRAMU V MALÉM SÁU
21:05	VYSTOUPENÍ TANEČNÍ SKUPINY TIME DANCE
21:15	DJS
22:00	VYSTOUPENÍ TANEČNÍ SKUPINY TIME DANCE
22:15	DJS
02:00	KONEC KRÁLOVSKÉHO PLESU

FOYER

20:30—22:30	PIVO KLENOT ZDARMA
	2X FOTOKOUTEK CVAKMAT
	SOUTĚŽ O CENY VE STŘELBĚ NA BRANKU

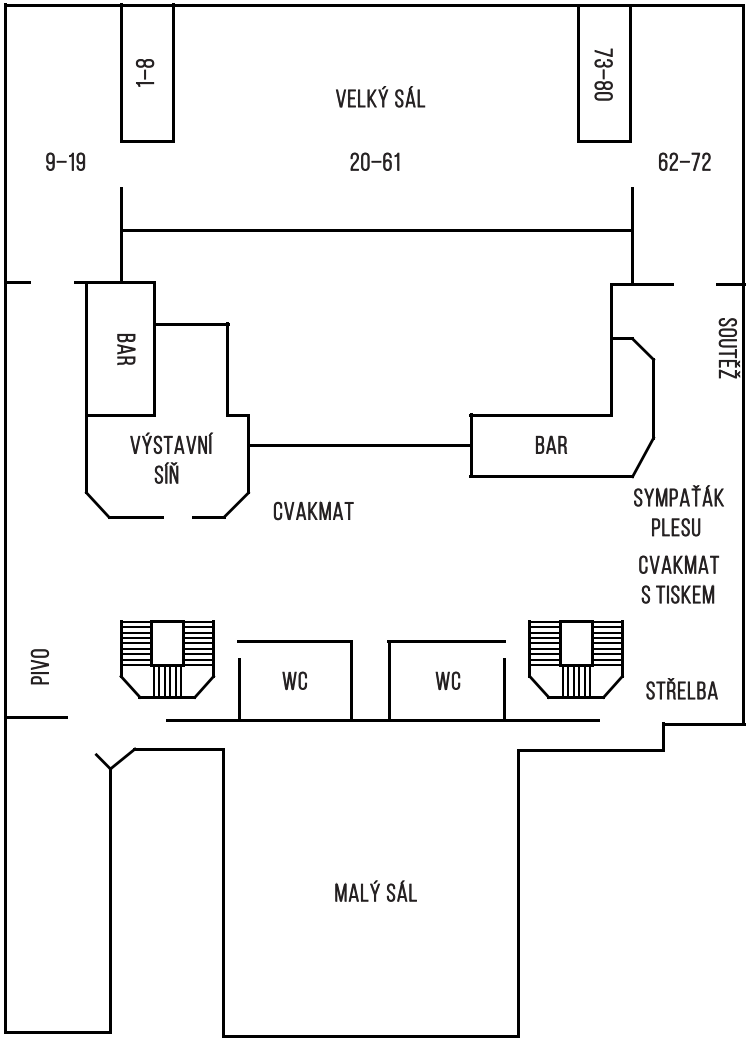

OBČERSTVENÍ JE K DISPOZICI V PŘÍZEMÍ V JEDNACÍM SÁLE

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

VINOTÉKA u mazlíka

OBJEVTE KVALITU A PŘÍJEMNÉ PROSTŘEDÍ

Vinotéka u Mazlíka nabízí vína, která si skutečně zamilujete. U výběru dodavatelů totiž dbáme na kvalitu, díky čemuž si můžete vychutnat opravdu jedinečný zážitek.

Kromě moravských a zahraničních vín u nás naleznete someliérské doplňky, vybrané rumy, dárková balení, pochutiny jako vinné želé, belgické čokolády a sušená masa.

Vinotéka u Mazlíka
Rybova 1904/23, 500 09 Hradec Králové, tel.: +420 604 734 956, www.umazlika.cz

TN TRADE

...to nejlepší řešení

SYMPAŤÁK KRÁLOVSKÉHO PLESU 2019

Jsme hrdým partnerem TN Trade sympaťáka Královského plesu a také našeho hokejového týmu.

Kompletní nabídku veškerého sortimentu najdete na našem e-shopu i na prodejně.

www.tntrade.cz

Po - Čt 8:00 - 11:30 11:30 - 17:00
Pá 8:00 - 11:30 11:30 - 16:00

TN Trade spol. s r.o. | Myslivečkova 846/2 | 500 03 Hradec Králové | Telefon: +420 495 800 720 | email: info@tntrade.cz

elitfit

REVOLUČNÍ TRÉNINK

Elitfit. Nové moderní fitness studio v Hradci Králové, kde posílíte celé tělo, zároveň se zaměříme na Vaše problémové partie, a to velmi efektivně v krátkém čase! Cvičíte revoluční metodou EMS (elektrická stimulace svalů) pod dohledem profesionálních trenérů pomocí speciálního přístroje, který Vám umožní aktivovat až **90% svalů v těle.**

Proč?

Cílem je zdravé, pevné a svalnaté tělo. Cvičení je vhodné jak pro začátečníky, tak vrcholové sportovce.

Kde?

Karla Tomana 42/14, Velké náměstí
500 03 Hradec Králové

Kdy?

Každé pondělí, středu nebo pátek od **8:00 - 19:00** případně po dohodě s námi v jakýkoliv den.

Jak?

Přístup je individuální, po celou dobu se Vám věnuje profesionální trenér.

Jak dlouho?

Samotný trénink trvá pouze 20min a stačí chodit **1x týdně.**

info@elitfit.cz www.elitfit.cz 734 156 050

Cestování, sport a nekonečné zážitky

SPORT, TO JE NAŠE

Dlouholeté zkušenosti proměníme ve vaše zážitky.

S NÁMI SE O NIC NESTARÁTE

Starosti hoďte za hlavu. Připravíme pro vás kompletní servis a vy si jen užíváte.

INDIVIDUÁLNÍ CESTOVÁNÍ NA MÍRU

Jsme tady, abychom plnili vaše tajné sny a přání!

Nezávazné objednávky: **info@tourdesport.cz**
Seznam zájezdů: **www.tourdesport.cz**

TOUR DE SPORT

MAREK MAZANEC

TEXT: JAN BRŮNA FOTO: MICHAL FANTA, DENÍK

Před sezónou Hradec zcela obměnil složení brankářské dvojice. A rozhodl se jít úplně jinou cestou než v minulém ročníku. Jedničku má jasně určenou, tento post zastává Marek Mazanec. Světovými soutěžemi protřelý gólman se potřeboval v extralize nejprve trochu aklimatizovat. Jako by si musel vzpomenout, kterak to v české nejvyšší soutěži chodí. Postupem času se ale začal zlepšovat, nejprve v CHL a následně i na tuzemských kluzištích. Nyní už táhne Lvy nahoru s jasným cílem, kterým je opět play off. Souhrn kariéry jeho vlastními slovy, záliby strážce naší svatyně i to, jak se těší na ples, to vše obsahují následující stránky

Své první hokejové krůčky jsem udělal v Českých Budějovicích, kdy mě táta poprvé postavil asi ve třech letech na brusle. Hokejově jsem pak vyrůstal v Písku a to v podstatě až do dorostu. V deváté třídě jsem přecházel do Plzně, která si mě stáhla a následně se o mě dobře postarala. Tam si mě pak vychovali a převychovali podle jejich potřeb. Takže jsem se přestěhoval, dali mě tam na intr, kde jsem bydlel. Když jsem pak dostal smlouvu, tak jsem se přesunul do bytu a bydlel různě s kluky, se kterými byla vždycky nějaká sranda.

Při přechodu do dospělého hokeje jsem měl takové dvě, tři sezóny, kdy jsem jezdil chytat do Klatov, do Písku a k tomu jsem pořád hrál i za juniorku, zkrátka abych byl na ledě co možná nejvíc. Přece jen jsem byl mladý a nemohli na mě postavit extraligový tým, takže udělali to nejlepší, co vůbec mohli. Posílali mě všude možně, ať to byla 1. nebo 2. liga, hlavně abych byl v bráně, což bylo náročné, ale zároveň super, protože mě to hodně posunulo.

Co se týče mé reprezentační kariéry, tak jsem odchytal tři utkání na Mistrovství světa juniorů. Tam se mi, myslím, povedl jen první zápas proti Norům, vyhráli jsme, alespoň tuším, 2:0. Pak už jsme ale dostávali melty od všech, naložili nám Švédové i Rusové. Následně jsem onemocněl, dostal jsem nějakou chřipku či co a měl jsem po výkonu. V národním týmu dospělých mám zatím asi dva zápasy. Samozřejmě tu myšlenku na návrat do repre někde vzadu v hlavě mám, nevím však, jestli si mě tam pan Říha vezme, jelikož jsme se úplně nepohodli na Slovanu (Bratislava), ale kdyby to přišlo, tak pojedu určitě velice rád.

V sezóně 2012/13 přišel můj dosud největší úspěch v kariéře. S Plzní jsem vyhrál extraligový titul. Tam se všechno povedlo, byl jsem ve správný čas na správném místě. Měli jsme super tým i partu, všechno klaplo, když jsme v zápasech nemohli dát gól, tak jsem dobře chytal a když se mně utkání nepovedlo, tak kluci nasázeli pět branek, takže tam si sedlo všechno, co mělo a to je vlastně jediný způsob, jak vyhrát titul.

V roce 2012 mě draftoval Nashville, ale že bych to nějak sledoval, nebo kvůli tomu dokonce jezdil do zámoří jako jiní kluci, to vůbec. Oni mi totiž slibovali už dva roky po sobě předtím, že budu draftován, takže jsem na ten draft dřív natěšeně koukal. Když mi pak říkali potřetí, že si mě vyberou někde v posledním kole, tak jsem to už ani nesledoval.

Druhý den mi ale volal agent, ať se sbalím a jedu na kemp. Tak jsem mu říkal, ať si dělá srandu z někoho jinýho. Na to mi řekl – blbče, tak se podívej na internet. Takže jsem se musel rychle sbalit, asi za dvacet hodin vyřešit všechna víza a odletět. Nashville, když jsem do něj přicházel, ještě nebyl tak úplně hokejovým městem, to se změnilo až když přišel nový trenér, Peter Laviolette. Ten tam v klubu udělal takovou rodinnou atmosféru a týmu se začalo dařit. Ruku v ruce s tím šlo to, že organizace pak dokázala hokej lépe propagovat lidem v Nashvilleu a stalo se z něj parádní hokejové město, které tím sportem teďka žije.

Samozřejmě NHL je absolutní vrchol, je znát, že tam hrají nejlepší hráči z celého světa. Nikam dál už se nejde dostat. Ale rozdíl mezi touhle soutěží a pobytem na farmě je obrovský, především co se týče toho pohodlí a luxusu kolem. Přece jen jezdit sedm hodin autobusem tam a pak zase zpátky a druhý den jet takhle dlouhou dobu zase někam jinam… Nebo si sednout do letadla a za dvě hodiny být na druhé straně Ameriky, to je samozřejmě o něčem úplně jiném.

Následně jsem odešel do KHL a chytal za Slovan Bratislava. Hokej v téhle soutěži není až o tolik víc bruslivější, jako spíš techničtější než v NHL. V Americe, kde je užší hřiště, tak tam když hráči nemají jinou možnost, tak to prostě musí za modrou hned vystřelit na bránu, ale v Kontinentální lize je led prostě širší, větší a kluci si tam umí přidržet puky a nestřílí zbytečně. Žádná rána tam není zadarmo, pokaždé to hrají až do prázdné brány, aby to dobře vypadalo. Z Bratislavy jsem pak šel do New Yorku a z něj mě trejdovali do Vancouveru, na ten poslední rok, který jsem za mořem strávil.

A teď jsem tady v Hradci. Město už jsme si dávno proběhli, bydlíme na Novém Hradci, což je úplně super lokalita, je to tam moc hezké, máme za domem rybníky a lesy, takže úplná paráda. S Lukym (Štěpánem Lukešem, druhým brankářem) máme dobrý vztah. Je to bezkonfliktní člověk, učenlivý, nemám s ním nejmenší problém. Já navíc dokážu vždycky s každým vyjít a i když to vypadá, že to s ním nepůjde, tak si pokaždé najdu cestu, protože nelze fungovat s někým, s kým nelze komunikovat. Hokej je kolektivní sport a i když se s někým nemáme rádi, tak se musíme respektovat jako kolegové a spoluhráči a musíme spolu vycházet, vždycky se najde způsob, jak spolu fungovat.

Samozřejmě se snažím učit od svých kolegů, každý umí něco. Všichni dělají nějaké drobnosti jinak, já se snažím koukat na to, v čem jsou nejlepší. Od Pekky Rinneho jsem se naučil reagovat na puky, Juuse Saros je zase neskutečně trpělivý, takže tyhle malé věci

jsem se snažil dělat jako oni a je to cesta, po které se lze posouvat dál. To, čeho jsme letos dosáhli v Lize mistrů, je rozhodně úspěch, (rozhovor se uskutečnil před finále, pozn. autora) ale hodně mě mrzí, že je takový hodně podceňovaný, lidi to zas tolik nevnímají. Postoupili jsme mezi nejlepší kluby v Evropě, ale pořád to nebudí takový ohlas. Ta soutěž stále nemá takovou váhu, jakou by měla mít. Myslím, že to je hlavně i proto, že lidé, kteří mají koupené permanentky, nemají lístek zadarmo, kdyby ho měli v té původní ceně, tak věřím, že by přišli, ale takhle to jsou prostě peníze navíc, které by musely dát za to, že se podívají na tým, který vůbec neznají. Šance ve finále vidím 50 na 50.

O nějaké vytoužené hokejové lokaci nesním, všechno řeším ze dne na den, pokaždé jdu do práce s tím, že chci vyhrát a udělat všechno pro tým a pro to, aby byli všichni spokojení. Co se bude dít za týden, už je pro mě tak nějak vedlejší.

Z našeho týmu cítím relativně dobrou atmosféru, ale každý hráč je jiný a vnímá to jinak. Ale kdybych vzal globálně naši kabinu, tak z ní cítím pohodu i přesto, že se stále někde hlásí, že máme nějakou krizi. I tak je relativně dobrá nálada. Nerad předjímám, jak by sezóna mohla dopadnout, může to být jakkoliv, ale samozřejmě se chci dostat co nejdál.

Derby jsem zažil už v Plzni, kde jsme hráli proti Karlovým Varům. A podle mě je to s Pardubicemi podobné, ale pro mě je v podstatě každý zápas derby, mně je jedno jestli hrajeme s Pardubicemi, nebo s někým támhle od hranic, prostě každé utkání je pro mě úplně stejné.

Přestupy jsou věc, která k hokeji patří. Jednoho krásnýho dne přijdete na zimák a máte sbalený věci a jízdenku na vlak. To tak prostě je a já se tím vůbec nezaobírám a nezatěžuji. Zítra se to může stát mě, může se to stát trenérovi, takhle to v tomhle sportu chodí. Hokej mě pochopitelně baví, ale beru to i jako práci, takže když jdu do kabiny, tak jdu do fabriky a nemám tu kámoše, ale pětadvacet dobrých spolupracovníků, které mám rád.

Jistěže vnímám i soupeře, kteří mi nejsou příjemní, ale nechci se tím zaobírat, jelikož to pak zatěžuje hlavu a rozhodí to koncentraci. Je to jedna z věcí, se kterými gólman musí bojovat. Nesmí se zaobírat zbytečnostmi. Energii, kterou vynaložíme na tyhle zbytečnosti, musíme věnovat práci a soustředění, pak je mnohem lépe využita. Co se týče dalších lidí v klubu, tak Bobby (trenér brankářů Robert Horyna) mi rozumí, snaží se mi ve všem vyhovět. Já zase respektuji všechno, co mi řekne, když mi radí, tak si to rád poslechnu, je to parádní spolupráce.

Hradečtí fanoušci fandí výborně. Naprosto neskuteční byli ti, kteří s námi jeli do Švýcarska a Švédska, absolutně je obdivuji, že dokáží obětovat svůj volný čas a své finanční prostředky, seberou se a jedou, naprosto tím žijí, je to úžasný. Kolikrát si říkám, že bych chtěl být taky pro něco tak nadšený, abych se jel třeba do Austrálie podívat na koncert Justina Biebera, protože se mi strašně líbí (směje se).

Na ledě jsou samozřejmě věci, které mě naštvou. Například když spoluhráči udělají chyby, fakt vyložené kraviny... Ale ty udělám i já,

”

JÁ NA NIKOHO NA LEDĚ NEŘVU, JESTLI TO NĚKDO CHCE DĚLAT, TAK AŤ TO JSOU TRENÉŘI, FAKT SE MUSÍ NĚCO STÁT, ABYCH ZAČAL KŘIČET. HOKEJEK UŽ JSEM ALE TAKY PÁR ROZMLÁTIL.

nahraju to někomu přímo na hokejku, můžeme z toho dostat gól. Každý ji udělá, jde jen o to, že se ty chyby nesmí opakovat. Mohou se stát, ale jen blbec je opakuje. Já na nikoho na ledě neřvu, jestli to někdo chce dělat, tak ať to jsou trenéři, fakt se musí něco stát, abych začal křičet. Hokejek už jsem ale taky pár rozmlátil.

Jenže to bylo třeba opravdu až po pátém, šestém gólu, kdy mě tam kluci nechali totálně vykoupat. Každý člověk k tomu musí přistupovat sebekriticky, musím vědět, jestli to byly moje chyby, nebo ne. Když tam tohle není, tak může gólman mlátit hokejkou jak chce, ale všichni na něj pak koukají jak na blázna, když ví, že ty branky dostal po svých chybách. Co se týče mých mimohokejových zájmů, tak mě baví hudba a vaření, to je asi tak jediné, co mě napadá. A pak samozřejmě rodina. Na ostatní koníčky už není zas tolik času. Mám doma několik kytar, ale není to žádná cenná sbírka.

Kytary mě však fascinovaly už odmala. Jelikož jsem vyrůstal u táboráků, jezdili jsme hodně na vodu a máme rodinné akce, kde se zpívá a hraje. Když jsem jel poprvé do Ameriky, tak jsem se tam hrozně nudil, takže jsem si řekl, že si koupím kytaru a začnu se učit. Každý rok jsem ji pak vozil zpátky, protože přes léto se byt vystěhoval a všechny věci se vezly zpátky do Čech.

Je jich pochopitelně neskutečně moc, je to osm, devět zavazadel, za které jsem musel platit, protože přesahují povolenou váhu a do Ameriky jsem letěl zase s dvěma taškama bez kytary. A abych tam měl na co hrát, tak jsem pokaždé koupil novou a zase jsem ji vezl do Čech, takže takhle se mi to postupně hromadilo. Pak jsem chtěl vždycky dvanáctistrun-

nou kytaru, tu mi koupil brácha k narozeninám a potom mi ještě vyrobil šestistrunné banjo, takže toho mám doma už plnou zeď.

Z hudby se mi líbí Tomáš Klus, Divokej Bill, Chinaski, Kryštof, Lucie. Tyhle české věci se mi hodně líbí. Ale mám rád i americké novodobé country, to mě naučili poslouchat v Nashvilleu a bylo to hezký. Za tu dobu, kdy jsem kvůli hokeji hodně cestoval, už úplně nesnáším letadla. Přece jen už mám něco nalétáno a už jsem zažil několik pěkně hnusných situací v letadlech, kdy jsem se docela klepal, takže když skončí sezóna, tak bych byl nejradši doma a nikam nejezdil, nelétal. Respektive autem mi to nevadí, jet někam do Chorvatska nebo tak, ale lítat někam úplně nemusím. Úplně vysněné místo, kam bych se musel podívat, asi nemám, ale chtěl bych vycestovat na Kubu a do Austrálie. Vždycky mě něco napadne, když v nějakém prospektu vidím fotku, tak si říkám – jé, tam to musí být krásný, ale zase nemůžu být všude. Úplně odpočinkové dovolené nemám rád, dokážu se válet maximálně dva, tři dny a pak už mě to nebaví. Neumím si třeba číst, nebo něco v tom stylu, musím pak něco dělat. Podle toho volíme dovolenou. Byli jsme třeba na Kapverdách, kde to bylo super, váleli jsme se tam a pak si vzali čtyřkolky a projeli ostrov, nebo na Madeiře jsme udělali to samé a bylo to taky úžasný. Půjčili jsme si zase čtyřkolku a procestovali s ní ostrov, na druhém jsme si pak vzali auto a zase ho projeli, tohle mě baví víc.

Na ples se těšíme já i manželka, já na žádném nebyl už asi osm let, nebo jak dlouho, takže už se opravdu nemůžu dočkat, hezky se oblečeme a snad to bude fajn. Tancovat neumím, takže se do toho raději pouštět nebudu, ostudu si zase všude udělat nepotřebuji. V kabině se ples zatím moc neřešil, samozřejmě všichni víme, že bude, ale to je asi tak všechno. Kdo by mohl být nejlepší tanečník, nemám nejmenší potuchy, úplně mě vlastně nenapadá, kdo z nás by mohl dobře tančit (směje se).

Ale největší showman tam bude zase zcela nepochybně Radek Smoleňák, toho to baví. Určitě se těším na to, že se budeme bavit i s fanoušky. Kvůli tomu tam konec konců jdeme, abychom tam pokonverzovali s lidmi. Přece jen oni kupují ty lístky taky kvůli nám a my tam jdeme kvůli nim. Kdyby to byl ples myslivců, tak tam asi fanoušci hradeckého hokeje nebudou. Nevím, co by se muselo stát, kolik panáků by do mě lidi museli nalít, abych byl na parketu. Jako ploužit se po něm a tancovat na ty oplodňováky při ploužáku, to zvládne každý, ale abych tam rozjížděl nějakou polku, to fakt ne (směje se). Manželka má ještě asi čtvery šaty z Ameriky, které si dovezla pro tyhle příležitosti, kdyby něco bylo, takže doufám, že jí nenapadne jít kupovat další. Pivo mám rád a rád ochutnávám různé druhy. Nejsem takový, že bych řekl, že budu pít jen plzeňskou dvanáctku a ostatní jsou s prominutím jen chcanky s vodou. Rád zkouším nové druhy i příchuti, ale nejsem vyloženě pivař, že bych tam do sebe zvládl nalouskat dvanáct piv. Dám si tři, čtyři maximálně a to mi stačí. Z tvrdšího alkoholu mám rád rumy, například karibské, nemyslím klasický Božkov, kterému bych nerad dělal reklamu, ale prostě opravdu dobrý rum (směje se).

Co se týče mé rodiny, máme krásnou dceru a dalšímu rozšiřování rodiny necháváme zatím volný průběh, netlačíme na pilu, ale kdyby to přišlo, tak to přijde. Co se týče volného času s rodinou, tak manželka pokaždé vymyslí něco, co budu dělat. Já když mám volno, tak si nejradši lehnu, pustím si s malou nějakou pohádku a jsem úplně nejspokojenější. Ale manželka je takový akční typ, takže vždycky něco vymyslí. Já pokaždé nejprve říkám, jak se mi nechce, jak jsem unavený a takový ty klasický chlapský kecy, ale pak jsem vždycky rád, že jedu.

Nedávno jsme byli s malou na Černé hoře a bylo to tam úžasný, hezky jsme se prošli, bobovali jsme, bylo to hrozně fajn. V Hradci jsme už samozřejmě byli na Bílé věži, v okolí jsme pak navštívili Milíř, Kunětickou horu, byli jsme všude možně, manželka to vždycky nějak vymyslí. Divadlo mě moc neláká, nejsem moc divadelní typ, spíš už jdu do kina. Teď jsem byl s malou na Doktoru Dolitlleovi a bylo to moc hezké, trochu jsem měl strach, že se bude bát, je přece jen ještě malá, ale nakonec ani nechtěla odejít z kina.

Mám v plánu s ní začít chodit bruslit, ale pořád to nějak nevychází. Byl jsem s ní bruslit v Plzni, když jsem tam byl na Vánoce, tak jsem ji vzal na zimák a už jí to docela šlo. Chce to nějak vymyslet, abych s ní chodil častěji, jestli je tady na zimáku nějaký prostor, tak ho musíme využít.

Po ukončení své profesionální kariéry bych chtěl trénovat gólmany a doplňkově mám vizi takového bistra. S kamarádem máme takovou pěknou myšlenku, která by se mohla chytit a mohlo by to být dobré. Jde o jídlo, které tu vlastně nikdo nezná a nejí (směje se). Zná ho jen pár zasvěcených řezníků, kteří ví, že z takového masa, se kterým chceme pracovat, se dá udělat dobré jídlo. ❐

Odvyprávíme **váš příběh**.

www.profesmedia.cz

PROFESMEDIA

RENAULT
Passion for life

Nový Renault **CAPTUR**

SUV značky Renault

Zimní pneumatiky ZDARMA

SEZNAMKA RENAULT 365

Dáme vám čas poznat Nový Renault CAPTUR, na **2 dny a 200 km**

EURO NCAP ★★★★★ TEST 2019

Nabídka platí od 1. 2. do 29. 2. 2020. Nabídka je pouze informativní a není závaznou nabídkou k uzavření kupní smlouvy. Akční nabídka 4 ks zimních pneumatik platí při závazné objednávce na nový vůz podle rozměru pneumatik v základní výbavě konkrétní verze vozidla. Nový Renault CAPTUR: spotřeba 4,7–6,2 (l/100 km), emise CO_2 108–124 (g/km). Uvedené spotřeby paliva a emise CO_2 jsou změřeny metodikou stanovenou dle platných právních předpisů vyžadovaných pro homologaci vozidla. Vyobrazení vozu je pouze ilustrativní.

Renault doporučuje Castrol

renault.cz, seznamka365.renault.cz

FRANCE CAR Hradec Králové - Pardubice **www.francecar.cz**

elitfit

REVOLUČNÍ TRÉNINK

Elitfit. Nové moderní fitness studio v Hradci Králové, kde posílíte celé tělo, zároveň se zaměříme na Vaše problémové partie, a to velmi efektivně v krátkém čase! Cvičíte revoluční metodou EMS (elektrická stimulace svalů) pod dohledem profesionálních trenérů pomocí speciálního přístroje, který Vám umožní aktivovat až **90% svalů v těle.**

Proč?

Cílem je zdravé, pevné a svalnaté tělo. Cvičení je vhodné jak pro začátečníky, tak vrcholové sportovce.

Kde?

Karla Tomana 42/14, Velké náměstí
500 03 Hradec Králové

Kdy?

Každé pondělí, středu nebo pátek od **8:00 - 19:00** případně po dohodě s námi v jakýkoliv den.

Jak?

Přístup je individuální, po celou dobu se Vám věnuje profesionální trenér.

Jak dlouho?

Samotný trénink trvá pouze 20min a stačí chodit **1x týdně.**

info@elitfit.cz www.elitfit.cz 734 156 050

radim šalda

TEXT: PETR ŠATALÍK FOTO: MOUNTFIELD HK

Radime, teď válíte za Hradec, ale málokdo asi ví, že pocházíte z Pardubic. Jaký k nim máte vztah?
V podstatě jsem se tam jen narodil, to je všechno. Ale nějaký vztah k nim mám, jako malý jsem Pardubicím fandil, protože jako jediné poblíž hrály extraligu. Takže jsem byl jedním z jejich fanoušků a myslím, že ne jediný, ale to už je samozřejmě minulost.

Co vůbec říkáte na známou rivalitu mezi Hradcem a právě Pardubicemi?
Nějakou rivalitu cítím, ta tam byla vždycky, i v mládeži, když jsme hráli derby. V Hradci se extraliga přeci jen hraje sedm let, utkání s Dynamem však mají náboj a vždycky to bude vyhrocené. Ale pro nás je rivalem úplně každý; v pozici, v jaké jsme, navíc hrajeme prakticky o každý bod a musíme se snažit, jako by šlo o play off.

Jste odchovancem Hronova, jaké vlastně byly vaše hokejové začátky?
Začal jsem docela pozdě, asi až v šesti. Pamatuju si, že tenkrát bylo v Hronově ještě otevřené hřiště. Bruslit jsem uměl, začínal jsem s Filipem Jiráskem a Mírou Havelcem, s těmi jsem hrál do mládežnických let. Nějak jsme to spolu plácali a bylo to super. Jestli si dobře vzpomínám, chodili jsme v Hronově na hokej a mě to hrozně bavilo, tak jsem řekl, že bych to chtěl zkusit. Rodiče s tím neměli problém, navíc jsem v té době už dělal hodně sportů. Tím prvním byl motocross; taťka miloval motorky a já na nich začal jezdit ve čtyřech. Pak jsem hrál fotbal, v tom jsem byl docela dobrý. Rozhodně mi to šlo víc než hokej, ale okolo dvanáctého roku jsem si ho přesto zvolil jako prioritu a začal jsem se věnovat jen jemu.

Čím to, že hokejová cesta přišla takhle později?
Měl jsem fakt hodně rád fotbal a byl takový hyperaktivní, když jsem byl malý. Pak přišel hokej a ten nakonec zvítězil.

Kam vedly vaše kroky dál?
Z Hronova jsem přestoupil do Jaroměře, kde jsem byl pod koučem Martinem Štohanzlem, který teď trénuje tady. Už tam jsem potkal několik kluků, kteří pak přešli se mnou. V Hradci mám dva tituly s mladším dorostem, už tehdy jsem navíc hrál s Ráďou Pavlíkem.

S ním jste později nastoupil i na MS juniorů… Jak na to vzpomínáte?
Nejlepší zážitky mého života a v mé kariéře zatím nejvíc, co jsem mohl hrát. Měl jsem hroznou radost, když jsem jako ještě mladší ročník dostal nominačku na první turnaj. Popravdě jsem to vůbec nečekal, protože jsem před tím nebyl ani na jednom kempu „dvacítky“. Najednou přišla pozvánka na poslední kemp a na turnaji jsem hrál mezi čtyřmi beky. Bylo to super; parta kluků, zázemí, všechno kolem se blížilo NHL!

Dostal jste možnost zahrát si i americkou juniorskou ligu, co vám to dalo?
V Kanadě jsem prakticky nevěděl, do čeho jdu. Když to tak řeknu, letěl jsem tam se staženou prdelí, protože jsem nevěděl, kdo na mě bude čekat na letišti, kde budu bydlet… Nevěděl jsem vůbec nic a neuměl jsem řeč, takže jsem z toho byl docela vystresovaný. Ale hned jak jsem se dopravil na letiště, čekala na mě rodina, se kterou se vlastně bavím doteď. Jsou to úplně úžasní lidi; dobře se o mě postarali a pomáhali mi s jazykem. Za dva roky jsem se naučil dobře anglicky, což mi dalo hodně do života; domluvím se v podstatě všude.

Takže hokejové nadšení určitě nepřebilo velký strach?
To ne, na hokej jsem v tu chvíli vůbec nemyslel. (směje se) Měl jsem sice v podvědomí, že tam jedu hlavně za hokejem, abych něco ukázal, ale úvodní pocity byly prostě o strachu. První kontakty přišly s rodinou, pak jsem se dostal na zimák a tam už na mě čekal generální manažer s trenéry. Ti byli úžasní, takže jsem hned druhý den byl úplně v pohodě, navíc jsem potkal několik spoluhráčů.

Stýskalo se vám přesto hodně po domovu?
Určitě jo, ale nějak jsem na to byl zvyklý, protože v Hradci jsem přeci jen od 8. třídy žil na intru a celý týden jsem byl bez rodičů. Takže to nějak přebilo, nebylo to tak hrozné; spíše jsem hleděl na to, co tam jedu dělat. Na rodiče jsem tak nějak myslel, ale to byl jejich problém, že jsem jim chyběl. (směje se) Furt jsme si volali, na moje narozeniny navíc taťka s mým bráchou a ségrou přiletěli. Mamka zůstala doma, protože se bojí lítat a nechtělo se jí do toho.

S čím jste vlastně letěl do Kanady?
Hlavně jsem se chtěl zlepšit a někam posunout, protože potenciál jsem v české juniorce moc neviděl. Věděl jsem, že liga je tam prestižní a věnují se jí, takže jsem se rozhodl pro tento krok a rozhodně jsem neudělal špatně. V Americe jsou mladí, draví kluci a moc nad tou hrou nepřemýšlí; je to nahoru dolů a lítá to, proto tam skoro každý zápas končí třeba 6:5. Dalo mi to hodně a jsem za to rád.

Teď jste ale v Hradci a čeká vás Královský ples. Jak jste na tom s tancováním?
Těším se, nikdy předtím jsem tam nebyl, takže to bude velká premiéra. Kluci říkali, že to tam je dobrý. Do tanečních jsem chodil v Hronově společně s Filipem Jiráskem a něco tančit umím; mazurku, cha-chu… To je asi tak všechno, co si pamatuju. (směje se) Kdyby mi někdo připomněl kroky, určitě bych zvládl i něco složitějšího.

A jaké tance máte nejraději?
Spíš pomalé, tam se toho nedá tolik splést. Z rychlejších je to určitě cha-cha, ta mě baví a i bych ji sám zatancoval. Byl jsem takový průměrný tanečník, určitě ne podprůměrný. V tanečních byla spousta srandy, vždycky jsme pak někam šli; dali jsme si večeři a v šestnácti už i jedno pivo. (směje se) Bylo to v mém městě, kde jsem odmalička vyrůstal a všechny tam znal.

Co vy a párty, dokážete to tam rozjet?
Jsem takový typ, který když jde na disko, tak spíš sedí. Mě prostě nebaví dělat na večírku šaška a tancovat, raději si sednu a jsem pozorovatel. Ale nemusíme chodit vyloženě na párty; když na to přijde, rád si jdu s klukama pokecat. Kdo chce, zajde si pak na večírek, ale já sedím na baru a pozoruji. Jen když už mám trochu připito, jsem schopný to na parketu rozjet. (směje se)

Už víte, s kým budete na plesu tancovat?
S Matějem Chalupou a Adamem Kubíkem! (směje se) Z holek asi nikdo, jdu tam sám za sebe. Těším se na spoluhráče, ale samozřejmě i na fanoušky a hezké slečny.

K takové akci samozřejmě patří i hudba… Jakou máte nejraději?
Já poslouchám úplně všechno, ať už to je od českého rapu až po metal. Když bych měl vyloženě něco vypíchnout, je to spíš tvrdší muzika; Metallica, AC/DC a takové ty věci. Určitě nemám problém poslechnout si i nějaký český rap, ale když jedu autem, zapnu, na co mám náladu a to mě duní v hlavě. Jsem velký fanoušek české hudby; Kabátů a těchto skupin.

Co plesy, když jste byl teenager? Účastnil jste se hodně?
Jo jo, to jsme tady vymetali hlavně s juniorkou. Měli jsme takové týmové akce a chodili

jsme na nějaké plesy do Aldisu. Tam šlo především o zábavu a byla sranda. Naopak v Kanadě jsem ples nikdy nezažil.

Řešíte vy osobně nějak více oblékání?
Víte, řeším to hlavně podle nálady. Když je mi to jedno a jsem takový unavený nebo ten den nemám nic zajímavého, tak na sebe něco fláknu a jdu. Ale samozřejmě jsou dny, kdy to potřebuju, pak se umím hezky oblíknout. Nedávno jsem třeba natáčel pro CHL, takže jsem na sebe musel hodit nějaké ty džíny.

Kdybyste měl práskat, kdo je z kabiny největší manekýn a komu to je naopak jedno?
Jsou tady krátce, ale určitě Lukáš Žejdl a Jakub Lev; ten má tu svoji patku a hodně o sebe pečuje. Ale já si myslím, že to je dobře, proč ne?! Netroufnu si říct, kdo to vůbec neřeší... Dřív to byl Matej Paulovič, ale ten už tady není.

V jakém úboru jezdíte na zápasy?
Určitě přijíždím v obleku, je mi to takové příjemnější. Sice se zdá, že je to zbytečné a nikdo vás stejně nevidí, ale jde o formální akci. V Americe jsme museli v kvádru i na venkovní utkání, ale mně osobně to nevadí. Občas se rád převléknu do saka; mám jich dost, košil taky. Když jsem byl v Kanadě, hodně jsem se v tom vyžíval, staral se o to a bavilo mě to, teď střídám pět košil a to stačí. Od klubu máme nastavené, že na domácí mače musíme v obleku. Hráči by k tomu měli přistupovat profesionálně.

Co třeba vlasy, kdo se o ně nejvíce stará?
Tak Smoli (Radek Smoleňák) asi ne. (směje se) Dělám si srandu, ale asi Kuba Lev, ten si ty vlasy vždycky upraví. Já ne; je s tím spousta práce, takže si vezmu čepici a neřeším to. Když někam jdu; na večeři nebo s holkou, tak si vlasy určitě upravím.

S kým se mezi spoluhráči nejčastěji bavíte?
Jsou to hlavně ti mladí kluci; Matěj Chalupa, Adam Kubík, Aleš Jergl, Radek Pilař, Miška (Patrik Miškář) a Gaspi (Michael Gaspar). Ale i se staršíma si něco povíme a jsme úplně v klidu, třeba s Kubou Lvem. Když si jdeme někam sednout, není problém. Konverzace se liší, bavíme se hodně o sportech, kluci mi taky pomáhají, jak si vybrat správnou holku, takže jde spíš o rady.

Máte s kamarády nějaká oblíbená místa v Hradci?
Nějak to tak projíždíme všechno; Salieri Café, Palačinkárna... Když už se jedná o nějakou akci, zajdeme Na Hrad na pivo. Kluci často chodí i do obchoďáků; přesně vím, co tam dělají, ale nebudu to komentovat. (směje se)

Na plese se každoročně koná soutěž o největšího sympaťáka. Jak si na to věříte?
Na to jsem ještě nemyslel, ale asi si netroufám. Myslím si, že by to mohl vyhrát třeba Mazi (Marek Mazanec) nebo Jordy (Jordann Perret), kteří jsou na pohled takoví sympaťáci. Člověk musí být hlavně komunikativní, já jsem spíš mladej fagan, takže asi tak. (směje se)

Na závěr: Co plánujete do budoucna?
Já žiju přítomností. Taky záleží, jak budu růst hokejově. Po skončení mě to do ciziny už neláká, rád bych zůstal v Česku a začal třeba nějaký business. Nevím přesně jaký, přeci jen mám ještě celou kariéru před sebou. Někdy to může skončit dýl, někdy zase hodně rychle, což bych vážně nechtěl. Jinak jsem spíše domácí typ a rád jsem tady. Poslední dva roky jsem byl v Kanadě v podstatě sám, protože jsem neuměl řeč. Tam mají jinou kulturu, já jsem raději, když si s lidmi rozumím a mám stejné myšlení. ❐

Bata THE ORIGINAL BARBER KOUTNÝ PROSTĚJOV Bložek pietro filipi OTTO BERG LUGGI MEN'S

PIZZZZA.CZ

2+1 PIZZA ZDARMA PRO 32 CM

ROZVOZ PO HRADCI KRÁLOVÉ **ZDARMA**

i30 kombi již za **499 990 Kč***

Hyundai prémie **40 000 Kč**

Cestujte s veškerým komfortem!

- i30 kombi v limitované edici All Inclusive přijíždí s úsporným motorem 1,4 T-GDI 140 k nebo 1,6 CRDi 136 k a překvapivou výbavou vč. 17″ alu kol, LED světlometů, navigace, bezklíčového vstupu do vozu, sledování mrtvého úhlu BCW a dalších prvků.
- 7st. dvouspojkovou převodovku DCT můžete získat se zvýhodněním 50 %, jen za 25 000 Kč, a to vč. inteligentního adaptivního tempomatu s funkcí Stop&Go.
- Zcela zdarma získáte kompletní sadu zimních kol a nechybí ani další benefity Hyundai.

0 % Nízké splátky s nulovým navýšením

Nejvýhodnější Hyundai pojištění

Sada zimních kol zdarma

Slevová tankovací karta na 5 let zdarma

Tyto benefity platí pro všechny modely Hyundai.

www.hyundai.cz

HYUNDAI Hradec, s.r.o.
Bratří Štefanů 978, 500 03 Hradec Králové
+420 732 881 811 / **www.hyundaihk.cz**

HYUNDAI

5 let KOMPLEXNÍ ZÁRUKY BEZ OMEZENÍ KM

5 let Hyundai Assistance

EURO NCAP

VYRÁBĚNO V ČR

* Hyundai prémie je již započítána v akční ceně modelu.

Hyundai i30 kombi – kombinovaná spotřeba: 4,0–6,2 l/100 km, emise CO_2: 105–143 g/km; Hyundai i30 hatchback – kombinovaná spotřeba: 3,8–6,2 l/100 km, emise CO_2: 99–143 g/km; Hyundai i30 fastback – kombinovaná spotřeba: 4,1–5,9 l/100 km, emise CO_2: 107–134 g/km. Fotografie je pouze ilustrativní.

Cestování, sport a nekonečné zážitky

SPORT, TO JE NAŠE

Dlouholeté zkušenosti proměníme ve vaše zážitky.

S NÁMI SE O NIC NESTARÁTE

Starosti hoďte za hlavu. Připravíme pro vás kompletní servis a vy si jen užíváte.

INDIVIDUÁLNÍ CESTOVÁNÍ NA MÍRU

Jsme tady, abychom plnili vaše tajné sny a přání!

Nezávazné objednávky: info@tourdesport.cz

Seznam zájezdů: www.tourdesport.cz

TOUR DE SPORT

HLAVNÍ PARTNEŘI

TN TRADE

PIZZZZA.CZ

Sans

NAD OBAL

HYUNDAI HRADEC s.r.o.

Futurum nákupní fantazie

PARTNEŘI

ČPP VIENNA INSURANCE GROUP

MĚSTSKÉ LESY HRADEC KRÁLOVÉ

CrossCafe original

Ulož.to

WOLDO HEALTH®

HKAudit

VINOTÉKA u mazlíka

Topsports

thhk TEPELNÉ HOSPODÁŘSTVÍ HRADEC KRÁLOVÉ, a.s.

BODY FLEX FITNESS

DANIELA models produkční a modelingová agentura

PETROF café

Klenot MĚŠTANSKÝ PIVOVAR

HROCH PARDUBICE

CVAKBUS

TAK DANCE KROK

PETROF gallery

elitfit REVOLUČNÍ TRÉNINK

FRANCE CAR RENAULT Hradec Králové - Pardubice

TOUR DE SPORT

Nutri & Fit Studio

LASER GAME HRADEC KRÁLOVÉ

PIZZA coloseum GRILL | PASTA | PIZZA

FITSTYLE.

CVAKMAT

AVON

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

BILLBOARDY NA KOLECH.CZ

DUKASE

eSports

Už odmala jsme zbožňovali **silné a zajímavé příběhy**. To jsme si přenesli i do dospělých let a do naší práce.

Věříme, že za každou značkou takový příběh je. Stačí ho jen **dobře odvyprávět**.

To my umíme!

www.profesmedia.cz

PROFESMEDIA